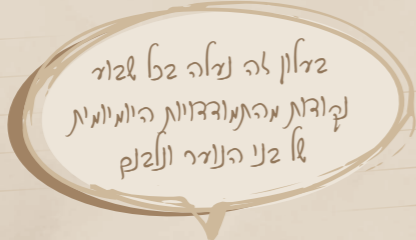

בנועם החינוך והתורה
י"ל ע"י המרכז לנוער חרדי ובא 2 אשדוד

שאל בני

במה אנחנו

לקח טוב

סיפר אברך חשוב שמתמחה בכתבי יד עתיקים סיפור נורא שהתרחש עימו במהלך עבודתו, יום אחד לצורך פיענוח של כתב יד עתיק שעיומו הוא היה מתעסק הוא נסע לספרייה פלונית בכדי לעיין בה, תוך כדי עיונו ניגש האברך אל הברז שהיה שם נטל ידיו והחל לאכול תוך כדי עיונו, לאחר שסיים נטל ידיו למים אחרונים והחל לברך ברכת המזון מילה במילה כמונה מעות, וכאשר הגיע למילים -ולא נבוש, ולא נכלם, ולא נכלם- לעולם ועד, הוא ראה שהספרן שהיה במקום תמה, לאחר שסיים ברכת המזון בכוונה ניגש אליו הספרן ושאל אותו לפרש הנוסח ולא נכלם לעולם ועד... והוסיף ואמר לו בכל הסיפורים הנמצאים בספרייה אין כזה נוסח ולא נכלם... ענה לו האברך אני שומע את הערתך והאמת שלא התבוננתי אף פעם מה המקור של הנוסח הזה רק כך מקובלני מבית אבי שליט"א אבל מיד שאחזור לביתי התחקה אחרי הנוסח ואחזיר לך תשובה... לאחר זמן משסיים האברך את עבודתו וקם ללכת ניגש אליו שוב הספרן והזכיר לו את הבטחתו אליו לברר מהו המקור של הנוסח הנ"ל, משיצא האברך מהספרייה, הוא תמה מאוד מה לנער חילוני גמור לפי כל הסממנים לנוסח מסוים בברכת המזון... אבל מיד כשהגיע האברך לביתו הוא החל להתחקות אחרי הנוסח והוא אכן הצליח למצוא לאחר יגיעה סידור ובו הנוסח הזה של ולא נכלם... מיד כשהוא מצא אותו הוא שמח על המציאה כמוצא שלל רב, והוא שלח את הנוסח לספרייה עבור אותו ספרן, כמובן שסיפור זה נשכח ממנו לחלוטין, לאחר תקופה ממושכת מהתרחשות המקרה מקבל האברך הזמנה לחתונה לביתו, האברך פתח את ההזמנה וראה שהוא אינו מכיר אף צד... והוא תמה מי יכול להיות שטעה בשמו ושלח לו הזמנה לביתו... עם שמו מתנוסס בכתב יד על ההזמנה והוא החליט לגשת לאולם המדובר ולהגיד מזל טוב ואולי בכך תיפתר התעלומה משיגש האברך לאולם הוא החל מזל טוב לכל המי ומי ועדיין הוא לא הצליח לפתור את התעלומה... לבני שיצא האברך את דלת האולם ניגש אליו אחד מהמסובים ואמר לו שהחתן מבקש לשוחח עימו ביחידות... משיגש האברך לשוחח עם החתן שאל אותו החתן: האם הינך מכיר אותי? ענה האברך, לא, אמר לו החתן, אני הוא אותו ספרן... שתדע שבתחילה חשבתי לצאת לחיים בחתונה חילונית אבל מששמעתי את המילים, ולא נכלם לעולם ועד הבנתי שאם אנשא שלא על פי כל כללי ההלכה אתבייש מאוד לעולם ועד...

פנינת חמה

"החשבונות-האנושיים" שאיתם אנשים מתהלכים ביום יום, הם אחד מהדברים שאנועים מבני אנוש להתקדם, כל תחום, כולל רצון וחסק להתקדם יש אין ספור חשבונות למה לא להתקדם בה...
המילה של פנחס הייתה בשונה מאחרים, שהוא עצמו את כל החשבונות, והלך לחיות על כפי שנים, כי הרי החשבון הפשוט של אחד במקומו של פנחס היה אמור לחשב, הרי אתה בסך הכל בן פוטי וכו' ואיך הינך מעל להרוג נשיא מישראל, ועוד שהרי היו חייבים אין ספור ניסים בכדי לצאת משם בשלום, ומניין שיותר על כזה דבר לנסור את הנפש וכו' וכו' וכשעוזבים את כל החשבונות האנושיים, מצליחים לפתוח דרך חדשה בעם ישראל- שהיא מידה כנגד מידה- והיא שכל עציבת חשבונות אישיים לצורך כפי שנים מקבלים כנגד- אהבה מקלקלת את השורה- ועל אף שהוא לא נמשח לכהונה יחד עם אהרון ובניו הוא יצא להיות כהן גדול המקריבים את קרבנותיהם של עם ישראל העם הנבחר לפני הבורא ית' הלכות ע"מ.

לקח מגדולי ישראל

קמצן לשם שמים

תופעה מעניינת ומפתיעה נגלית לעיני מי שנכנס לבית הקברות המקומי בעיר קראקא עירו של המהרש"א, בסמוך לציונו של המהרש"א רבה של העיר שוכן קבר שעל מצבתו מתנוססות המילים "כאן נטמן יעקב הקמצן".

מה פשרו של אותו כיתוב? ומיהו אותו יעקב הקמצן שזכה להיטמן בסמוך למהרש"א? בעיר קראקא ידעו האביונים והדלים שבעת שיבואו לקנות בשר דגים ומטעמים לשבת קודש יקבלו הם מהמיטב והמובחר, כי עשירי העיר משלמים בעבורם את כל צרכי השבת על מנת שיוכלו לחוג את השבתות מתוך שמחה וחדוות הלב. ברם עשיר מופלג אחד היה בעיר שעקף בעשירותו את כל עשירי העיר ושמו היה יעקב, הוא לא הסכים להוציא מתחת ידו אפילו פרוטה שחוקה לצרכי צדקה. כמובן שגבאי הצדקה כעסו על יעקב "מדוע אינך פותח את ירך וחס על אביוני העיר? אבל הוא ענה לכולם "מה אעשה, אינני מסוגל להיפרד מכספי שעמלתי עליו קשות? ויהי היום, יעקב שבק חיים לכל חי, כמובן שאף אחד מאנשי העיר לא התרגש יתר על המידה מפטירתו של הקמצן הגדול. לוויה קטנה ופשוטה נערכה לו, ועל מצבתו חרטו באותיות מאירות עיניים "כאן נטמן יעקב הקמצן... כדי שממנו ילמדו כולם איך לא להתנהג...

מאותו יום ואילך נפל דבר בקראקא, עשירי העיר הפסיקו לפתע את תמיכתם בעניי העיר... עקרות הבית שבאו לערוך את קניותיהם לכבוד שבת בחנויות הקבועות נדרשו לשלם מחיר מלא. באו האביונים אל הרב ובכו "רבינו אין לנו אוכל לשבת".

בירר הרב אצל העניים: "מה עשיתם עד היום? ענו העניים: "עד היום עשירי העיר נדבר עבורנו את כל מה שקנינו ועכשיו הפסיקו".

זימן אליו הרב את שלשת עשירי העיר כדי לברר מה קרה? ענו כולם פה אחד ואמרו "רבינו מה נאמר, צרכי עמך מרובים ואין ביכולתנו לעמוד בסכומי עתק כאלו... שאל אותם הרב: ומה היה עד היום?"

סיפרו נגידי העיר לרב כי בכל פעם היה מגיע יעקב ז"ל הגביר שנפטר ומביא לנו סכומי עתק כדי שנממן את כל צרכי העניים והכל יהיה על שמנו מבלי שידעו ח"ו משמו שלו, אבל עכשיו ששבק חיים לכל חי אין מי שיממן זאת. הקשיב הרב לדבריהם בהתפעלות, כעת הובן הדבר למפרע שבעצם יעקב הקמצן היה הנדבן הכי גדול בעיר ואף אחד לא ידע מכך כלל. התחרטו אנשי החברה קדישא ורצו למחוק מהמצבה את התואר שהצמידו לו, שהרי זה בדיוק הפוך מהאמת. הורה להם המהרש"א להשאיר את התואר הנכסף על קברו, כי אכן כל חייו הוא היה קמצן בלתי לעצמו כבוד על כל מעשי החסד שלו... וממנו יראו וכן יעשו, לעשות מעשי צדקה לשם שמים ללא כבוד נלווה. אז אמר הרב, רצוני עז להיקבר דווקא ליד כזה יהודי, והלוואי ואזכה גם בעולם העליון להיות במחיצתו...

המאמרים של אריה שידלובסקי יחזרו אי"ה מהשבוע הבא.

למה יקר! >

איגרת זו נכתבה במיוחד עבורך. אם יש לך איזה קושי או התלבטות שהינך מעוניין לשתף ולברר, תשלח אלינו ונשתדל לענות לך מע"ג הגיליון. כמובן שהכל יישמר בדיסקרטיות.

פקס: 153-86605534

בני מלכים
סטודיו
התנחלות הירושלמית
חדר כושר גלאט
במרכז רובע ז'
רבא 2 אשדוד
055-67-88-595

אניע ניגון
הקלטות אולפן מקצועי
לחובבי מוזיקה ולמקצוענים
108 א"ס
360 מכ"ס!
ניתן לתאם שעות לפרטים ולקבוצות
לפרטים והזר שמה
055-67-88-595

בחסות:
הברכה לתורם החפץ בע"ש מארה"ב שיזכה לברכה במידה כנגד מידה נחת מכל יו"ח ללא עגמ"נ כלל

משולחנו של המחנך הרב ברוך הרשקוביץ שליט"א

שאיפות! נקודה למחשבה

אב"ד קראקא...

'המוטו - המרכז' שאיתו כל אדם חייב ללכת 24/7 הוא -

אני רוצה להגיע, בכל תחום שאני מסוגל - ליותר!

אדם שמתהלך בהרגשה זו, הוא תמיד - אבל תמיד - הוא יגיע ליותר.

יש דבר בדוק ומוכח, שכל גדולי ישראל שגדלו לכאלה, הייתה להם שאיפה מקטנות להגיע לעוד ועוד. וכפי שהבאתי בעבר ממרן הרב וואזנר זצ"ל שעלו ובאו לביתו נאוה קודש בערב פסח באחד השנים לנקות את הספרים לקראת החג הקרב ובא שני בחורים מהישיבה שלו, ותוך כדי שהם פתחו את הספרים על מנת לנקותם הם ראו שבספרים מסוימים ישנים מתנוססת חתימה ממרן זצ"ל

אני רוצה להגיע, בכל תחום שאני מסוגל - ליותר!

בצעירותו ותחת שמו מופיע שמות של קהילות שונות בהם הוא שימש כרב או כאב"ד בשנים הצעירות, והם ראו כן תמהו כי לא ידוע שבעברו המפואר של הרב זצ"ל הוא שימש בכאלה קהילות לרב ומו"צ ותוך כדי תמיהתם נפתחה הדלת והרב זצ"ל הופיע בחדר, כמובן שמיד עם כניסתו הוא ראה על פניהם שהם נמצאים בתוך שיחה על דבר שמסעיר אותם מאוד, שאל אותם הרב זצ"ל במה דברים אמורים וכמובן שהם מאוד התביישו לגלות מה היה, אבל חזקה עליהם פקודתו של הרב זצ"ל והם סיפרו לו שתוך כדי ניקוי הספרים הם ראו שמתנוססת על גבי חלק מהספרים חתימתו של הרב ותחת החתימה מוזכרים שמות ערים שלא ידוע לאי מי שהרב שימש שם כרב או כאב"ד, הרב זצ"ל שמע את שאלתם וענה להם כך; בצעירותי חוויתי קשיים שונים וחששתי שהם עלולים למנוע ממני לממש את שאיפותיי הענקיות בלימוד התורה ובהרבצתה, לשם כך נקטתי בשיטה לחדד לעצמי שאני כבר רב או אב"ד של מקומות שונים ובהרגשה זו התהלכתי כל הזמן וזה נתן לי את הכח להחזיק חזק בכל מצב, עד שהגעתי עד הלום.

מנה ומאתיים

כמו כן בכל תחום שהוא, גם להבדיל

בתחומי שאיפות העולם הזה, גודל ההצלחה של האדם תלוי כמה אדם שואף להגיע ליותר, ולא בכדי חז"ל נוקטים על כל אדם שיש לו ממון ש; יש לו מנה - רוצה מאתיים. כי בלי השאיפה ל- "עוד" - לא שייך שיהיה

הם ראו שמתנוססת על גבי חלק מהספרים חתימתו של הרב ותחת החתימה מוזכרים שמות ערים שלא ידוע...

לאדם ממון רב.

מקור השאיפה ליותר - אצל האדם, נובעת מכך שהוא מאמין ביכולותיו, ולכן הוא מחשב עם עצמו שההצלחה שהאירה לו פנים כשזה היה עדיין בקטן היא תאיר לו פנים גם כשזה יהיה בגדול, וחשיבה זו היא נותנת לו לאדם כח להמשיך עם הקיים ועליו לבנות עוד ועוד... כי האימון ב- הצלחת העתיד - היא קיום ההווה.

המנכ"ל והשכיר

וכידוע שעולמינו מחולק ל-2 סוגי אנשים 1. אנשים שכל חייהם הם בראש של שכירים. 2. אנשים שכל חייהם הם בראש של מנכ"לים. ההבדל ביניהם, שהשכיר, שואף ליהנות במקום בו הוא כרגע נמצא וכו

הוא רוצה להתקדם הלאה והלאה לפי יכולות המקום, ולכן לא הרבה מעניין אותו מה קורה מסביב במפעל כי כל הדברים האלו לא קשורים אליו... הוא קשור לחדר שבו הוא יושב, ושם הוא עושה את המקסימום... לעומתו המנכ"ל, הוא מתבונן בכל דבר, מהיחסים בין המעביד לעובדים, ואיך יוצרים קשרים עם רשתות שונות, ואיך חוסכים עלויות, וכו' וכו' אין סוף פרטים יש לו בראש שהוא רוצה ללמוד אותם על מנת שהוא יוכל להתקדם הלאה לתפקיד הנכסף להיות מנהל... כל אירוע במפעל הוא שם מהראשונים, כמו כן הוא לא בורח מלקיחת סיכונים ואחריות במקומות שונים, כי זה הבסיס של כל מנכ"ל, לעומתו השכיר הוא לא ייקח שום סיכון על עצמו כי מניין הוא ישלם את זה וכו'... כמו כן ששניהם מקבלים את המשכורת בסוף החודש השכיר לוקח את הכסף לפרנסת ביתו ומה שנשאר הוא חוסך בצד.... לעומתו המנכ"ל הוא מברר על השקעות שונות שבהם הוא יוכל להכפיל ולהשליש את כספו וכו' וכו' כי אי אפשר להיות מנכ"ל בלי כסף אישי התחלתי... כוונתי במונח מנכ"ל - לאיש שעומד בראש הפירמידה - הבעלים שמעל כולם.

לעשות בגדול

ולעניינו: כל אדם בעולמו האישי, גם לפניו יש שני אפשרויות להביט על החיים, אפשרות אחת - בעין של שכיר, כלומר אני לא מביט ימינה ושמאלה על אף שייתכן שיהיה ריח של שריפה מסביבי אני בשלי... ואני אפילו לא יקום מהכיסא לראות מה קורה... העיקר שהחדר שלי לא נשרף... כבר הכל טוב... בסוף חיי

אין סוף פרטים יש לו בראש שהוא רוצה ללמוד אותם על מנת שהוא יוכל להתקדם הלאה לתפקיד הנכסף להיות מנהל...

אקבל את השקלים שלי והכל טוב, אין לי צורך בגן עדן מדי גדול... ויש עוד אפשרות לחיות, בעין גדולה של מנכ"ל וזה אומר; אני לא מוריד עין מכל מה שקורה כאן בעולם, אני כל הזמן עומד בעמדה של משקיף לראות האיך אני יכול להרבות את כב' האלוקים הכל כך מושפל כאן בעולם בפרט בדורנו... ומה שאני יכול לעשות למען כב' שמו אני שם, כמו כן כל שקל שיש לי אני נותן ממנו מעשר לצדקה, כי אני משקיע בגדול, ובראש של מנהל, אני לא דואג את יום המחר מה יהיה איתי... האם יהיה לי פרנסה, ואת כל הצטרכויות של יום מחר, כי יום המחר מבחינתי הוא ההזדמנות שלי בחיים כי מחר אני כבר מתקדם בעוד יום נוסף לתפקיד הנכסף להיות מנכ"ל וכו' ויהיה לי בריווח, כמו כן בפן האישי הוא מחשב הכל בגדול "כל תפילה" זה בראש של מנכ"ל הוא מבקש בגדול, הוא "לומד תורה" זה בראש של מנכ"ל הכל בענק הוא לא מתפשר על שעה לימוד ביום ועל מסכתא אחת ביד הוא רוצה הכל ובגדול וכן על זה הדרך בכל התחומים, וכך הוא אכן נהיה מנכ"ל ענק בסדר גודל.

למה נגרע!

אם נתבונן נראה בעינינו שעם מוטו זה הילכו בנות צלפחד - הרי אם נחשוב על הסיטואציה בה הם חיו - בנות

יתומות מאב - שאביהם היה מקושש עצים בשבת - לא נעים ולא משמח... והם ראו שמחלקים את הארץ לכל עם ישראל, הם לא מתחפרים ומתכנסים בתוך המצב העגום שלהם הם פונים למשה רבינו ואומרים לו רבינו; אנא! למה נגרע... למה אנחנו לא נקבל חלק ונחלה עם כל עם ישראל בארץ הקדושה ארץ ישראל... גם אנחנו רוצים ליטול בה חלק... אנחנו אמנם בנות בלא אב, אבל אנחנו רוצים שואפים להתחבר לכל מה שמתרחש כאן עם כל עם ישראל ללא יוצא מהכלל... ואכן המילים האלו שברו את כל המחיצות ומשה רבינו פונה אל ה' יתברך ובזכותם נהייתה פרשה חדשה ויסודית בעם ישראל - פרשת הנחלות - ללמדך אם תתהלך תמיד בהרגשה זו למה שאני יגרע ולא אשאף ליותר תצליח ובענק ותזכה ליטול הרבה חלקים בארץ האבות הקדושים.

שהוכיחה את בלעם, ללמדך מה כח יש לכבוד הבריות וכמה הקב"ה חס על כבודם של בריות.

הוא "לומד תורה" זה בראש של מנכ"ל, הכל בענק הוא לא מתפשר על שעה לימוד ביום ועל מסכתא אחת...

